

Spirit of Bosnia / Duh Bosne

An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

Kad Vilići seku udavaše

Author Unknown

Kad Vilići seku udavaše,
trista ovnov' kurban učiniše,
tri turbeta nova sagrađiše,
trista djece sunet učiniše
da im seka zdravo goru prijde.
Kad je seka zdravo goru prišla,
goru prišla, u polje unišla,
udarila kiša sušnježica,
svi svatovi natrag pobjegoše,
osta zlato nasred polja sama.
Na zlatu je devet kavadova
i deseta svilena košulja.
Sve se devet za košulju smrzle,
tanka koša za bijelo tijelo,
žute čizme za krnali noge,
prstenovi za bijele ruke,
a đerdani za bijelo grlo,
zlatna peča za medena usta.
Ona ide đuveginu dvoru.
Kad je došla pred bijele dvore,
izlazila stara svekrvica.
Ne veli joj: "Jesi li ozebla?",
nego veli: „Kako si nam lijepa!“
Izlazila mlada zaovica.
Ne veli joj: „Jesi l' nam ozebla?“,
već joj gleda vezak niz košulju.
Izlazila mlada jetrvica,
iznosila čedo u naramku,
pa svom čedu ona govorila:
„Pitaj, dušo, je l' ozebla strina?“
Kad te r'ječi mlada razumjela,
mašila se rukom u džepove,
izvadila jagluk srmom vezen,
u jagluku hiljadu dukata:
„Nader tebi, čedo prenejako,

jagluk deri, a strinu spominji!“
Ona ide u gornje čardake,
tere pada na mehke dušeke.
Oni mlidu da se prenemože,
al' se zlato s dušom rastade.

(Maglajlić, br. 46/1995: 255-256)

Maglajlić, Muijib. *Usmena balada Bošnjaka*. Sarajevo: Preporod, 1995.

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.